

Umbra

Necorupb

UMBRA

(Corneliu Neagu, 05.08.2019)

De ce te mai întorci acasă, tată? -
doar vezi prea bine, casa-i dărâmată,
în locul ei găsești o alta casă,
cu turlă-naltă și mai arătoasă,
dar nu este la fel de primitoare
precum căsuța noastră cu pridvoare.

Iar eu, când vin acolo câteodată,
parcă-s străin la mine-n curte, tată.
Doar mărul ce mai dăinuie la poartă
mă mai întreabă seara despre soartă.
Nici el nu cred că se mai simte bine,
stă aplecat, iar fructele-s puține...
Cu trunchiul său, cândva atât de falnic,
zidit între betoane pare jalnic.
Nici ploaia nu-i mai udă rădăcina
de când betonul a umplut grădina.

Eu știu că mai apari prin curte, tată,
să reclădești căsuța dărâmată -
cobori din Constelația Licornul
doar noaptea când ne frânge somnul
și către zori, pe când cocoșii cântă,
te-ntorci în cer, cu aripa mai frântă.
Iar eu trezit, în plină dimineată,
văd umbra ta cum se topește-n ceață,
și lacrimi grele ochii mi-i inundă
când mira soarelui apare tremurândă.